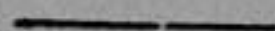

ഗ്രാമവൃക്ഷത്തിലെ

കുയിൽ.

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ.

ഗ്രാമവൃക്ഷത്തിലെ
കുയിൽ.

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ.

ശാരദാബുക്ക് ഡിപ്പോ.
തിരുവനന്തപുരം.

പകർപ്പവകാശം.

All rights Reserved.

[കാപ്പി അ.

“ആനന്ദപുസ്” — തിരുവനന്തപുരം.

1918.

മുഖ്യമന്ത്രി.

സത്യസന്ധവും ധർമ്മനിരതവുമായ അന്തഃകരണത്തേ, കൃത്യമാഗ്ഗങ്ങളിൽ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന ഭൃഗുകതികളുടെ വണ്ണനകളാൽ എല്ലാവർക്കാരെയും സാഹിത്യം ഏറക്കുറെ നിബിഡമാണ്. അനവധി യോഗ്യന്മാരേ ഇന്നും ആവക ഭൃഗുകതികൾ വിഷമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും സമ്മതിച്ചേരീരു. കാലദേശാവസ്ഥകളനുസരിച്ചു ആ അനുഭവങ്ങൾക്കു നാനാത്വമുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. എന്നാൽ സാധുവായ “ഗ്രാമവൃക്ഷത്തിലെ കയിലി”ന്റെ അനുഭവവും ആ കോടിയിൽ പെട്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇതിലെ ദേവഭൂതന്റെ സാന്തപനങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും അന്തഃകരണങ്ങൾക്കു അല്പമെങ്കിലും ആശ്വാസം നൽകുമെങ്കിൽ ഈ ചെറിയ കൃതി എ

ഘൃതുന്നതിൽ ഞാൻ ചിലവുചെയ്ത സമയം നിഷ്കലമായില്ലെന്നു കരുതാവുന്നതാണ്

നന്മ-മകരം ആദ്യമാണ് ഞാൻ ഈ കൃതി എഴുതാൻ ആരംഭിച്ചത്. അടുത്ത ഇടവം ൩൦-ാം നൂ-സഞ്ചാരത്തിൽ വൈക്കത്തു താമസിക്കുമ്പോഴാണ് അവസാനിപ്പിച്ചത് വലിയ ആശംസയോടുകൂടി അല്ലെങ്കിലും ഇതിനേയും എന്റെ മറ്റുചില ഖണ്ഡകൃതികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. മഹാജനങ്ങൾ യഥാർത്ഥം ഇതിനേയും സ്വീകരിച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമാറാകേണമെന്നു വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

എന്നു്,

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ

കൈതമുക്കു,—തിരുവനന്തപുരം. }
 നർത്തകനി—൨൩. }

ഗ്രാമ വൃക്ഷത്തിലെ
കുയിൽ

എ

ഉഗ്രവ്രതൻ മുമ്പുവന്നിരിക്കുമൊരുകിൽ മാവി-
ന്നുഗുണിലമ്പിനൊടു പാടിയിരുന്നു നീണാർ,
കുഗ്രാമജന്തു പരിപീഡ സഹിച്ചു, ചിന്താ-
വ്യഗ്രതപമാൻ കുയിലോടൊരു ഭേദമുണ്ടോതി.

ഉ

വേദിച്ചിടൊല്ല കളകണ്ഠ! വിയത്തിൽ നോക്കി
രോദിച്ചിടൊല്ല രജയേകമതിജ്ജനത്തിൽ
വേദിപ്പതില്ലിവിടെ യുഗമ തമോവൃതന്മാ;-
രാദിത്യലോക മറിയുന്നിതു നിൻഗുണങ്ങൾ.

൩

അമ്മാമുനിക്കടയൊ രാഗ്രാമ വൃക്ഷമെന്നാ-
യിമ്മാവിൽ നീ മമതയുന്നിയ നാറുതുടങ്ങി

സമ്മാസ്ത്രമായി തതുകേൾക്ക സഖേ! പ്രസിലം;
ചുമ്മാ പഴിപ്പു തുണിയെക് വല രീഷ്ടയാഖെ.

ർ

വാവായനാൾ ജനമിടം ബലിപിണ്ഡമുണ്ടു
പോവാൻമടിച്ചു ചിലകാക്കുകൾ ചെന്നുപററി
ഭാവാഗ്നിയേററിക കരിഞ്ഞൊരു കുറുപോലി-
മ്മാവാദ്യമാൻ നിലയിന്നു മറന്നുപോകും.

ഒ

അമ്പാലലിഞ്ഞൊഴുകിടും സുധയോടിടഞ്ഞ
നിൻപാട്ടു നിത്യമിതുകേട്ടു തളിർത്തതാനെ
കൊമ്പാഞ്ഞുവീശിയൊരു കാളിമപൂണ്ടു വാച്ചു
വമ്പാൻപൊങ്ങി വിയദാഭ കലൻവല്ലൊ.

൩

ബലാനുരാഗമിതിൽ നീ കുടിവാണമൂലം
ശുദ്ധാർത്ഥം യിതിനെയോർത്തു വശാന്തരങ്ങൾ
നൽധാമമാക്കി നവശാഖകളെച്ചുവട്ടി-
ലിലാത്രീയിൽ തണലിൽവാണു; സുഖിച്ചുപാമ്പർ

െ

ബാലാരുണൻ കരദവാഗ്ര മണച്ചിതിങ്കൽ
നീലാരുണാഭതളിർ മേലെഴുന്ന പോതും
ചേലായ്ക്കോരവി പച്ചയിടുന്ന പോതും
നീലാക്കി വക്രിയതുലോം ലഘുവാക്കി പാട്ടാൽ.

വു

ആപാദമൃഗ മണിവാ നിളമഞ്ഞരത്ന-
വ്യാപാരിയാക മൃഗമഞ്ജരി കോർത്തിടുമ്പോൾ
ഈ പാദപത്തിൽ മമതാതിശയം വരുത്താൻ
നീ പാട്ടിനാലതിനെയും ഖഗ! പാട്ടിലാക്കി.

ൻ

മന്ദാനിലൻ ജലധിശീകര മോഹനൻ നിൻ
ഹൃദാനുവൃത്തി തുടരാനുടനേയണഞ്ഞു,
തപന്നാദമസ്സമസുഗന്ധമൊട്ടും പരത്തി;
യന്നാൾ നടന്നു മലയാചല സാനുഭാതാർ.

മം

സാരസ്വമാൻ ഖഗമേയുട നന്നിനാദം
ഭൂതതിരുന പിക്സന്തതി യേറുപാടി,

തീരാത്ത മാറൊലി ഇഹാന്തരമാൻ; സന്ധ്യ-
തീമാന്തരങ്ങൾവരെ യധ്വനിയെത്തിനിന്നു.

൧൧

തേന്മുണ്ണുമാ യിതൾവിടൻമുഖേ ചുവന്ന
മാന്മുക്കൾ തൻമുദുലപാണ്ഡുരമാംപരാഗം
താമുണ്ടു വെണ്മതിരളും കരിവണ്ടുമില്ലി-
ക്കാന്മുതി നൽശ്രുതിപിടിച്ചു നിനക്കു പാട്ടിൽ.

൧൨

ശേഷിച്ചുമോടി പലതും തികവാൻ ശോഭ
പോഷിച്ച മാവിതിൽ മറഞ്ഞുരു ശാഖതോരം
തോഷിച്ചുണഞ്ഞു ഭവനദായ ഭൂതിയോത്തു
ഘോഷിച്ചു നീ ബഹു വസന്ത മഹോത്സവങ്ങൾ.

൧൩

സ്കന്ദൻ മയൂരഹയമേറിയടുത്തു, ദേവ-
വൃന്ദത്തൊടൊത്തു വൃഷവാഹനനിങ്ങണഞ്ഞു,
മന്ദം പിപഞ്ചികയെടുത്തു മരാളമേറി
സ്സന്ദർഭമോത്തു വിധി വല്ലഭ പോലുമെത്തി.

൧൪

പൂവീണകീഴ് പരവതാനിവിരിച്ചു, ശാഖ
മേൽവീശി വാച്ചൊരതി സൗരഭ മണ്ഡപത്തിൽ.
മേവിസ്സുവത്തൊടവർ നിൻശ്രുതി യജ്ഞമെന്നും
സേവിച്ചു;—ദേവതകളുത്സവ സൗകര്യം.

൧൫

കണ്ണാറ കൌതുകമൊടൊത്തു തുറന്നുനല്ല
വിണ്ണുന മനുഃമിയന്നു മനുഷ്യർനോക്കി,
എണ്ണുന്നതിന്നു കഴിയാത്ത വിധത്തിലാണു—
പെണ്ണു നിരന്നു സുരരൊത്തു മഹാത്സവത്തിൽ.

൧൬

വേഷത്തിലനിവരിയന്ന വെടിപ്പു, മോതും
ഭാഷയെഴുന്ന പരിശുദ്ധിയു മൊക്കെയോർത്തും,
ഭാഷം പെടാതിവരിലുള്ള നടത്തകണ്ടും
തോഷം കവനാമരരേകി യനുഗ്രഹങ്ങൾ.

൧൭

സമ്പർക്കമിങ്ങിനെ പഭി ചൂനകമ്പയേരും-
മുയ്യർ മര്യരൊടു മൈത്രി ദൃഢീഭവിച്ചു,

സമ്പൽ സമൃദ്ധിയവരേകിയതും, വിപത്തിൻ
വമ്പസ്തമിച്ചതുമിവർക്കു മറന്നുകൂടാ.

മവ്യ

എന്നല്ല മന്ത്യരുടെ ഭുഷ്മിതിയെക്കുറിച്ചു
ചെന്നസ്സുധർമ്മയിലമന്ത്യർ നടത്തിവാദം;
അന്നന്നതത്ത്വം ദിവസ്സതി കേട്ടലിഞ്ഞി;-
തെന്നല്ല ഭാവിഗുണഹേതുവുമായതെല്ലാം.

മൻ

ആതങ്കമറിവർ വിളങ്ങുവതന്യജ്ഞ
പ്രാതങ്ങൾ കണ്ടതുകൾകൂട്ടി മഹങ്ങൾ വേറെ;
സ്വാതന്ത്ര്യസൗഖ്യവു മഹാകൊതിച്ചസൗമ്യ;
നീതന്നെപാർക്കിൽ വഴികാട്ടിയതിങ്ങവർക്കും.

രം

പിന്നെ പ്ഫലപ്രസവകാല മിയന്നമാവിൽ
നിന്നെത്യജിച്ചുടനെ വാകയിൽ വണ്ടുപോയി;
തന്നെക്കുറിച്ചുമാരുപിന്ത യെഴാതഹോ നീ
മുന്നെക്കണക്കു തിവിരുന്നിതു മുളിമുളി.

൨൧

സ്വപ്നം ഭരാഗ്രാമികളുണമുതല്ക്കു മാവി-
ലിഷ്ടം ഭവാനു ഫലകാമ നിമിത്തമെന്നായ്
കഷ്ടം! നിനച്ചിതുവകിൽ പുതുതല്ല ഭൂ!
ശിഷ്ടന്റെ ശിഷ്ടതയിൽ ഭൃഷ്ടനു ദോഷബുദ്ധി.

൨൨

ശുഷ്കാന്തിയിൽ പരഹിതവ്രതനാം ഭവാന്റെ
നിഷ്കാസനത്തിനിവരിൽ ചിലർ ചെയ്യുയത്തം
നിഷ്കാമ കർമ്മപടുവിൻ നിലയെക്കുറിച്ചു
ശുഷ്കാന്തരംഗരറിയാത്തതു ശോച്യമല്ല.

൨൩

കണ്ണുപ്രമോദകര പിന്നെയുലഞ്ഞു പച്ച-
പ്പണ്ണങ്ങളാം ചിറകിയിന്ന പഴങ്ങൾമാവിൽ
സപണ്ണ പ്രഭാ ശബളരക്തിമയാൽ കഴുത്തിൽ
വണ്ണം തെളിഞ്ഞശുകപംക്തികൾ പോലെതുങ്ങി

൨൪

കണ്ടായവസ്ഥ കൃപണക്കുട നിന്ദ്രിയങ്ങൾ
രണ്ടാടി പുനിഴലിലെ ഗ്ലാഭങ്ങൾപോലെ;

വേണ്ടാസനങ്ങൾ ഫലിയാതെ യവർക്കുവെരും
നീണ്ടാത്തുപിന്നെനിധിനാഗമൊടൊത്തനിന്നിൽ.

൨൫

കാകൻമുതൻ പകലാക്രമണം നടത്താൻ
മാകണ്ടുവന്നു കടവാതിൽ കവച്ച് ചെണ്ണാൻ
മാകന്ദശാവയി ലടിക്കടി യൊച്ചകൂട്ടി-
നീ കല്യ രാപ്പകൽ വസിച്ചിതിവരാ തോററ.

൨൬

അത്യന്തമീഷ്യയൊടു മിജ്ജുരോപ്പിതാ നിൻ
സ്തുത്യർത്ഥഭൂതികര മിസ്സഹകാരമെന്നായ്
സത്യം സ്വധർമ്മമിവരണ്ടിലുമുള്ളനിന്റെ
നിത്യപ്രതിഷ്ഠയരുളുന്നു നിനക്കുശക്തി.

൨൭

ഗോത്രപ്രവൃദ്ധ മുനിതൻപുകൾ നാട്ടിൽ നാട്ടും
ജ്ഞത വ്രജത്തിനു സുഖസ്ഥിതി ചേർക്കുവാനും
പാത്രത്വമോത്തു പരമേശ പദാർച്ചനയ്ക്കും
മാത്രംകൊടുത്തു ഫലഭാരമതാരസാലം.

രവ്യ

സ്വൈരം പ്രസൂതി കൃശയായാത സാധുപിയോടും
പാരംകരണകിടുവററിയ ധേനുവോടും
സപാഠസ്യമൊ തുപമതേടിയ മാവു പകുപ
ഭാരംകുലിച്ചുടൽ ചടയ്ക്കുകിലും വിളങ്ങി.

രൻ

ഭൂവാസമാർക്കമതി ഭുസ്സഹമാക്കിവായ്ക്കും
ദേവാസുരാഹവ വിപത്തിലുഴന്നു മിപ്പോൾ
ഭാവാഗ്നിയേറു വരളും ചുടുകാരടിച്ചും
മാവാത്തി പുണ്ടില പൊഴിഞ്ഞു വലഞ്ഞുനിൽപൂ.

നര

ചൂതത്തെയിന്നെടിയവേഴ്ച നിനച്ചുകുറാ-
ന്നാതകകാലമിതിലും വെടിച്ചാത്തനിന്നെ
ചേതസ്സിൽവച്ചുവീരതം സ്ഥിരശീലർവാഴ്ത്ത-
മാതപ മിശ്ശംജനാനിനയാതരിമ്പു.

നമ

നീരാവി പൊങ്ങുവതുകുണ്ടു നഭസ്സരസ്സിൽ
ശാരാധരാഖ്യ ജലനീലി പരക്കുമെന്നും,

ധാരാളമായിട്ടിമുഴങ്ങി നിലത്തിൽ മാക്രി
യാരാവമിട്ടു മഴപെയ്തു തുടങ്ങുമെന്നും,
ന.ര.

പാഴായിടാതെ വരണസ്തുതി പാടിയെത്തും
വേഴാമ്പലിൻ ശ്രുതിമുഴങ്ങിയ ശീതവായു
നന്മാവിൽ മാരിയൊടിച്ചതു ശാഖയാട്ടി
യുന്മാദതാഡവമൊടാത്തു കുളിക്കുമെന്നും,

. ന.ന.

എന്നപ്പിവണ്ണ മുതലകു ദളങ്ങളോരോ-
ന്നെന്നുംതിരിഞ്ഞുവരുമോ വസന്തമെത്തും,
അന്നന്നപൂക്കുമിനിയും ഫലമേന്തു മാത്ര-
മെന്നും സ്വയം സ്ഥിരചരിത്ര ഭവാൻ നിനപ്പു.

ന.ര്

“നീമുളി വാഴുവതിനാൽ മുടിയുണ്ടാഭൂമി,
യാമുലമിത്തരുപട്ടന്നിതു കേടുതട്ടി”
ഫാമുഖ്വരിങ്ങിനെ പഴിപ്പിതു;- ഭുജനത്തിൻ
വാമുടുവാൻ പണി—യതോത്തു വലഞ്ഞുതാൻ .വി.

൩൫

വേഷം മറച്ചു പലത്തുമഹോ നടന്നി
പ്രാഷണ്യരീശഭയവും നയവും പെടാത്തോർ,
രോഷംമുഴുത്തുവെരുതേ രുചിപോലെ നിന്നിൽ
ഭോഷംചുമത്തി യപവാദ ശതങ്ങൾ ചൊൽവു.

൩൬

അന്യന്റെ താളഗതിയെ ഗ്ലാനിയാതെപാടും
വന്യൻ വനപ്രിയനിവൻ, സ്വരമീനകണ്ഠൻ,
മാന്യത്വമേറിയ മഹഷിയെ മാനിയാത്ത
ഇന്ദ്രശ്രമാർത്തനിവ നിങ്ങിനെയെന്നുവേണ്ട

൩൭

ശ്രംഗാരഗായകനിവൻ ജഡനെന്നൊരുത്തൻ;
തുംഗാഭിമാനി ശിഖരസ്ഥിതനെന്നൊരുത്തൻ;
ഭ്രംഗാഭപല്ലവ പടച്ചുര നന്യഗേഹ-
സംഗാത്തഭോഷനതി പാംസുലനെന്നൊരുത്തൻ.

൩൮

ഈ വണ്ണമന്യ പരിഹാസ വിമുക്തമേറ
ധവളമേറിയ ഭവൽ തുണമുജപവിക്കും;

ദൈവം പരന്റെ നന്മ കേൾക്കുകയില്ല; സൗമ്യം
കൈവന്നിട്ടും ശുഭവിഭൂതി നിനക്കുമെന്നെൽ.

൩൯

ഖേദാശമിപ്പരിഷ്ച ചൊൽവൊരു ദോഷമുള്ളി-
ലേശാത്ത ശുദ്ധ ഹൃദയാബ്ജമവിഞ്ഞുപാടി,
ആശാന്തരിക്കു ജലദഗ്രഹ താരചക്ര-
മീശാശ്രി രാഗമൊടു പാത്തുരമിപ്പവൻ നീ!.

൪൦

സപരാജ്യ സീമകളെ നിമ്ബല രാഗവീചീ
ധാരാദ്രമാക്കുമൊരു നിൻ കളലോലഗീതം
ഭാരസ്വരായ വിഹതൈന്ദ്രിയരാം സുരന്മാ-
രാൽ ശ്രവിച്ചു പുളകോദഗമ മാവഹിപ്പൂ.

൪൧

വാദാന്തരത്തിൽ വിധിഗേഹമിയന്നനിൻ ഏൽ-
ഭദാപഹാരി ഗളകാകളിയാൽ ലഭിപ്പൂ
നാദാനുസന്ധി പരയോഗി സമാധി സൗഖ്യം,
വേദാന്തിയദപയ ചിദേകരസാവഗാഹം.

ര്ദ

കണ്ഠത്തിനുള്ളിൽ വിശുദ്ധിയെ വെന്തെഴും നിൻ
കണ്ഠപഥം പരിഭാസര ഹൃത്സരോജം
കണ്ഠവിലായതു സഖേ! പദപീഠമാക്കാ-
നഞ്ചന്തരംഗമതിലാശ മഹേശനിഷ്പാദം.

ര്ന

എന്താണിതിൽ പരമൊരാൾക്കു വരേണ്ടു ഭാഗ്യ-
മെന്താണു ധന്യതയിൽ പരമിജഗത്തിൽ;
സന്തപ്തനാകൊലവൃഥാ ഖഗ, — ഹന്ത! ഭൂവിൽ
സ്വപ്തപ്രഭാവ മറിയാതുഴലുന്നു ദേഹി.

ര്ശ

പോകാം ഭവാനിവിടെനിന്നിനി; യിമ്മഹാതും
ശോകാഹ്ലമല്ല; മനിയിസ്സദനം വെടിഞ്ഞു;
പാകാധ്യമായിതു; തപസ്സുപമല്ലയേളി-
ല്ലേകാത്ത സകുതിയൊരു വസ്തു വിലും മഹാമാർ.

ര്ദ

മാനവ്യതീതദയയും സ്വയമാൻ നിന്നി-
ലഞ്ചന്തരംഗമതിലാശ മഹേശനിഷ്പാദം;

വിൽപാൻ തയ്യാർ.

എൻ. കുമാരൻ ഞാശാന്റെ കൃതികൾ.

	ക.	ണ	പ
നളിനി	0	6	
ലീല	0	10	
രണ്ടു ഖണ്ഡകൃതികൾ	0	3	
വീണപൂവ് മൂലം മന്ത്രം	0	0	
ശ്രീബുദ്ധചരിതം കിളിപ്പാട്ട്			
മ-ം ൨-ം ഭാഗങ്ങൾ	0	8	
ടി ന-ം ൪-ാ ഭാഗങ്ങൾ.	0	12	
ബാലരാമായണം ബാലകാണ്ഡം	0	4	
രാജയോഗം പൂർവ്വാഗമം	1	0	
ടി ഉത്തരഭാഗം	1	4	
രാജയോഗംസമ്പൂർണ്ണം(മുഴുക്യാലിക്കൊ)	2	8	
ഗ്രാമവൃക്ഷത്തിലെ കയിൽ	0	1	

ശാരദാ ബുക്ക് ഡിപ്പോ,
തിരുവനന്തപുരം.